

Aleg. 223

S p r a w o z d a n i e

komisji drogowej w przedmiocie subwencji kraju dla zabezpieczenia budowy sieci kolei wschodnio-galicyjskich.

Wysoki Sejmie!

Wydział krajowy, przedkładając sprawozdanie i wnioski względem subwencji krajowej dla zabezpieczenia budowy sieci kolei lokalnych wschodnio-galicyjskich, przedstawił Wysokiemu Sejmowi w swem sprawozdaniu przebieg tej sprawy, poruszonej już w roku 1883, ponowionej na wniosek posła Chameca w roku 1889, a Wysoki Sejm w załatwieniu tego wniosku powziął na posiedzeniu z dnia 23. listopada 1889 uchwałę, mocą której Sejm przeznacza tytułem subwencji z funduszu krajowego na cel budowy sieci kolei lokalnych wschodnio-galicyjskich z Tarnopola w kierunku Zaleszczyk, Skąły i Mielnicy rentę pięćdziesięcioletnią w kwocie rocznej 25.000 zł. w. a

Wydział krajowy przyłączył do swego sprawozdania szereg alegatów, dających obraz rokowań, które w tym celu z c. k. rządem przeprowadzał, z których wypływa, że c. k. rząd przychylnie i gorliwie budową tych linii kolejowych zająć się zamierza, jak też w nich są zawarte powody i warunki, które Wydział krajowy do postawienia wniosku skłoniły.

Uchwałą z dnia 23. listopada 1889 względem udzielenia subwencji krajowej, z powodu nowego peryodu Sejmu w roku 1890 rozpoczętego, jako do końca ubiegłego peryodu niewykonana moc obowiązująca straciła, i wznowioną być musi, jak tego wymaga c. k. ministerstwo handlu w reskrypcie z dnia 18. marca 1892 do L. 12.679. Wydział krajowy proponuje przeto powzięcie uchwały, by w celu zabezpieczenia budowy tych linii kolejowych Wysoki Sejm jednorazową subwencję w sumie 500.000 zł. udzielił pod warunkiem, że w zamian za te subwencye otrzyma reprezentacya kraju akcyje zakładowe (Stamm-Actien) przedsiębiorstwa sieci kolei wschodnio-galicyjskich w nominalnej wartości 500.000 zł. a. w.

C. k. Rząd w wyżej wspomnianym reskrypcie proponuje względem udzielenia się mającej subwencji alternatywę, albo wypłatę rocznej renty po 25.000 zł. przez lat 75, albo jednorazową subwencję w sumie 500.000 zł. w zamian za akcyje zakładowe w równej sumie.

Wydział krajowy i komisya drogowa za drugą alternatywą się oświadcza i Wysokiemu Sejmowi do przyjęcia proponuje: nakłada ona bowiem na kraj mniejszy ciężar, jakby wypłynął z obowiązku płacenia rocznej renty po 25.000 przez 75 lat, liczebnie zaś nie przechodzi subwencji przez Wysoki Sejm w roku 1889 uchwalonej, a nawet jest o tyle korzystniejszą, że zamiast płacenia rocznie po 25.000 zł. przez 50 lat a fond perdu w łącznej sumie 1,250.000 zł. płacić się będzie taką sumę lub ze względu na wydatki na stemple i podatek dochodowy mało

co większą kwotę na odsetki i umorzenie kapitału zaciągnąć się mającej pożyczki, a 500.000 zł. w akcyach zakładowych pozostaną własnością kraju, zawsze pewnej wartości, a mogłyby osiągnąć większą wartość dla funduszu krajowego, gdyby koszta finansowania kapitału zakładowego koszta budowy i przyszłej eksploatacji kolei zostały o ile możności niższe przez należyte zbadanie projektu budowy i eksploatacji, jak też przez wykonanie ścisłej kontroli w obydwóch kierunkach. Dalsze warunki, pod którymi Wydział krajowy i komisya drogowa udzielenie tej subwencji proponuje, są te same, jak one były postawione przy uchwalaniu subwencji w roku 1889 z tą tylko różnicą, że, gdy w wyżej wspomnianym reskrypcie ministerstwa handlu wskazanym został sposób ewentualnego przysporzenia kapitału budowy, stawia się warunek, by reszta (oprócz subwencji) potrzebnego kapitału zakładowego, o ile nie zostanie dostarczoną przez miejscowych interesentów w zamian za akcje zakładowe, zebrało przedsiębiorstwo za Pomocą wypuszczenia walorów pierwszeństwa na podstawie gwarancji przez Państwo udzielić się mającej.

Również zachodzi zmiana co do warunku, kiedy budowa ma być rozpoczętą i oznaczony jest termin najpóźniej w roku 1893.

Zważywszy: że część kraju najżyźniejsza pozbawiona jest komunikacji kolejowej, niezbędnej dla jej rozwoju i dobrobytu, że usiłowania i starania interesentów w tym względzie datują się od dziesięciu lat;

że Wysoki Sejm uchwałą powziętą dnia 23. listopada 1889 uznał ważność i potrzebę tych linii kolejowych;

że gdy warunki w tym celu przez c. k. Rząd wstawiane niezmienione i w całej pełni przyjęte zostały, a więc nieplonną mieć można nadzieję, że c. k. Rząd wszelkie potrzebne poczyni kroki, by budowa tych linii najpóźniej w r. 1893 rozpoczętą została; Komisya drogowa zgodnie z propozycją Wydziału krajowego wnosi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

I. W celu zabezpieczenia budowy sieci kolei lokalnych wschodnio-galicyjskich z Tarnopola do Zaleszczyk, Skąły i Iwania pustego (Mielnicy), przeznacza Sejm Królestwa Galicyi i Lodomerji z Wielkim Księstwem Krakowskim, jednorazową subwencyę w sumie pięciuset tysięcy złotych wal. austr.

II. Sejm przyznaje powyższą pomoc pod następującymi warunkami:

a) że w zamian za tę subwencyę otrzyma Reprezentacya kraju Galicyi i Lodomerji z Wielkim Księstwem Krakowskim akcje zakładowe przedsiębiorstwa sieci kolei wschodnio-galicyjskiej w nominalnej wartości 500.000 zł a. w.;

b) że resztę potrzebnego kapitału zakładowego pomienionych kolei, o ile nie zostanie dostarczoną przez miejscowych interesentów, w zamian za akcje zakładowe zbierze przedsiębiorstwo za pomocą wypuszczenia walorów pierwszeństwa (akcje pierwszeństwa i obligacje pierwszeństwa) na podstawie gwarancji, której udzielić ma państwo w celu zabezpieczenia 4°-go dochodu na oprocentowanie i umorzenie walorów rzeczonych;

c) że przed rozpoczęciem budowy kolei zapewnioną zostanie wpłata całego kapitału potrzebnego na zupełne wykończenie całej sieci kolejowej powyżej oznaczonej;

d) że przed rozpoczęciem budowy złoży przedsiębiorstwo deklaracyę, iż pomieniona kolej budowaną będzie ile możności siłami krajowemi;

e) że budowa powyższej kolei zostanie rozpoczętą najpóźniej w roku 1893.

III. Jeżeli warunki objęte uchwałą II. zostaną dopełnione, wypłaci Wydział krajowy po otrzymaniu akcyj zakładowych przedsiębiorstwa, wymienionych w tejże uchwale, subwencyę kra-

jową w sumie 500.000 zł., wszakże nie wcześniej jak w 1893 roku, do rąk tych osób, które przedsiębiorstwo kolejowe do odbioru tej sumy i do pokwitowania w swoim zastępstwie prawnie upoważni.

IV. Poleca się Wydziałowi krajowemu, ażeby o przebiegu i stanie sprawy sieci kolei lokalnych wschodnio galicyjskich złożył sprawozdanie na sesyi najbliższej i w razie przyznania gwarancji państwowej, w myśl uchwały II. przedstawił Sejmowi wniosek co do pokrycia wydatku na spłatę oznaczonej powyżej subwencji krajowej.

Powyższą uchwałą załatwia się petycję reprezentacyi miasta Tarnopola do l. 1019.

Lwów dnia 2 kwietnia 1892.

Przewodniczący :

J. Męciński w. r.

Sprawozdawca :

Jaworski w. r.

